

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад №47
Вінницької міської ради»

ІНФОРМАЦІЯ

**«ПСИХОЛОГІЧНИЙ КОМФОРТ - ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ
ДИТИНИ»**

Психологічний комфорт – це відчуття задоволення, прийняття оточення, відповідності стану індивіда до навколишніх умов існування. Якщо змалечку дитину виховувати в атмосфері любові та взаємопорозуміння, вона виросте чуйною та доброзичливою. Якщо ж батьки зривають на ній всі свої невдачі й подають приклад стосунків, не гідний наслідування, то дитина зростає нечуйною, черствою, а іноді жорстокою у ставленні до інших (до тварин, рослин, людей), із проблема у розвитку не лише морально – ціннісної сфери особистості, а й емоційно вольової, пізнавальної.

Мама для дитини – перший психологічний захист. У дітей, розлучених з мамою у ранньому віці, навіть на короткий термін, виникає депресія, а іноді, як наслідок, синдром недорозвиненості. Причина – збіднілий емоційний світ людини, брак спілкування та уваги. Якщо мати та близькі люди не застосовують у спілкуванні з дитиною тілесного фізичного контакту, прогладжування, усмішок, похвали, то у дітей виявляється більше поведінкових відхилень від норми, ніж у тих, які виховуються у сім'ї, що намагається створити психологічно комфортне середовище для зростання малюка.

Дитину навчаєте, що її оточує.

- Якщо малюка часто критикують, то, відповідно, навчають осуджувати;
- демонструють ворожість – учать битися;
- висміюють – дитина буде несміливою, невпевненою у собі, з комплексом неповноцінності;
- якщо ж часто соромлять, то прививають комплекс провини;
- якщо хоча б іноді бувають поблажливими, то виховують дитину терплячою;
- хвалять – навчають оцінювати;
- чесні з дитиною – вчать справедливості й відповідальності; намагаються створити для малюка безпечне середовище – вчать вірити в себе і в людей;
- намагаються створити атмосферу дружби та взаєморозуміння – вчать знаходити любов у світі;

- привчають до колективної праці – дають відчуття власної значущості (дитина відчувається потрібною);

- доброзичливо ставляться до інших – виховують емпатійну особистість (з наданням можливості допомоги) до тих, хто цього потребує, – рослина, тварина чи людина – матимуть

гарантовану поміч від власної дитини в майбутньому, оскільки виростять її небайдужою. Зауважмо також, що психологи доводять: що вищий естетичний рівень сприйняття у дітей, то менше емоційних розладів у дитини. Отже, якою виросте наша дитина, залежить повністю від того, які умови ми їй створюємо, які речі вона вважатиме для себе прийнятними і комфортними, а які ні. Щоб малюк комфортно почувався у суспільстві, ми повинні прививати йому не словами, а власними вчинками, діями такі норми суспільної моралі, як **чесність, відповідальність, відчуття власної гідності, працьовитість, терпіння, совість, почуття обов'язку, вміння співпереживати, доброзичливість, благо чинність тощо**. Норми моралі мають слугувати духовному росту особистості. Також, щоб створити комфортні умови існування дитини, нам слід змалку привчати її до праці й до організації цієї праці.

•

Що є основою психологічного комфорту?

1. Створення психологічного клімату в колективі (групі), спрямованого на позитивні емоції, вчинки, інтереси, на формування відчуття позитивної перспективи для розвитку групи загалом та кожного з її членів зокрема.
2. У дитини не повинно згасати бажання посміхатися. Вона не має боятися відверто показувати свої емоції – плакати, сміятися, нудьгувати. Дитина не повинна щось із себе вдавати, а має бути сама собою.
3. Кожна дитина повинна відчувати, що їй раді, що вона бажана, не просто потрібна, а необхідна для цієї групи.
4. Соціальний контроль не має характеризуватися жорстокістю

стосовно виловлювань, побажань, критичних зауважень членів групи.

5. Не можна обмежувати волю дитини. Усі дії, які вона чинитиме, повинні йти від власної ініціативи.

6. Слід підтримувати в колективі культ справедливості. Не можна нікого ні карати, ні хвалити не заслужено.

7. Помічати позитивне потрібно якомога частіше, шукати для цього щонайменші приводи.

8. Осуджувати треба якнайменше, іноді варто бути поблажливим.

9. Заохочувати до праці, намагатися зробити її приємною.

10. У сім'ї повинна панувати атмосфера підтримки та взаємопорозуміння, створюватися ситуація успіху для дитини. Щоб підтримати дитину, необхідно спиратися на її сильні сторони, уникати акцентування на невдачах, показувати задоволення дитиною.

Потрібно спілкуватися з дитиною, активно використовувати гумор, дозволяти дитині самій вирішувати деякі проблеми.

Підтримувати її хороші прагнення, намагатися не бути категоричним.

11. Демонструвати оптимізм, вірити у свою дитину.

12. Готувати дитину до співпраці, співіснування в колективі, прививати їй корисні звички, здатність до самообслуговування; позитивно й доброзичливо налаштовувати на оточення, в якому вона повинна перебувати.

13. Уміти помічати гарне, ділитися з цим дітьми.

14. Безперервно любити дітей, прагнути і вміти виявляти любов до них, показувати їм свою любов – вона мають це постійно відчувати.

І завершимо наші роздуми з приводу умов для розвитку дитини словами відомого педагога Шалви Амонашвілі: **«Благородство виховується благородством. Воля виховується волею. Любов виховується любов'ю».**